

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vakuutusyhtiölain 1 luvun
3 §:n muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että vakuutusyhtiö ei saisi ilman sosiaali- ja terveysministeriön lupaa omistaa muuta liiketoimintaa kuin vakuutusliikettä harjoittavan yrityksen osakepääomasta tai äänivallasta enempää kuin 20 prosenttia.

Vakuutusyhtiön osakeomistusta laskettaessa otettaisiin huomioon myös vakuutusyhtiön konserniin kuuluvien muiden yhtiöiden omistamat osakkeet ja määräämisvalta sekä ministeriön mää-

räyksestä myös niin kutsuttujen yhteistoimintaryhmään kuuluvien vakuutusyhtiöiden omistamat osakkeet ja määräämisvalta.

Vakuutusyhtiöt tai yhtiöryhmät saisivat edelleen pitää lain voimaan tullessa laillisesti omistamansa osakkeet ja osuudet.

Lainmuutos on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Voimassa oleva vakuutusyhtiölainsäädäntö

Voimassa olevan vakuutusyhtiölain (1062/79) 1 luvun 3 §:n 1 momentissa on kielletty vakuutusyhtiötä harjoittamasta muuta liiketoimintaa kuin vakuutusliikettä. Kiellon tarkoituksena on turvata niiden varojen säilyvyys, jotka kattavat vakuutusyhtiön vakuutuksenottajiin ja edunsajiin kohdistuvien sitoumusten rahallista arvoa. Vakuutustoiminta perustuu vakuutettavien riskien siirtämiseen vakuutusyhtiön kannettavaksi ja vakuutustoiminnan turvaavuudelle olisi vaaraksi, jos vakuutettujen riskien kattamiseksi kerätyt varat sidottaisiin ehkä merkittäviäkin liikeriskejä sisältävään muuhun liiketoimintaan.

Vakuutusyhtiön omistusosuuden kasvaminen vieraassa yrityksessä sitoo vakuutusyhtiön enenevästi yritystoiminnan harjoittamiseen. Seurauksena on paitsi liikeriskin kasvaminen myös suurilta

luotonantajilta vaadittavan objektiivisuuden mahdollinen heikentyminen. Liiketoimintarajoituksen toteutuminen vaatii, että vakuutusyhtiön oikeutta omistaa vakuutustoiminnalle vierasta liiketoimintaa harjoittavan yhtiön osakkeita rajoitetaan. Tämän vuoksi on vakuutusyhtiölain 1 luvun 3 §:n 2 momentissa säädetty, että vakuutusyhtiöllä ei ilman sosiaali- ja terveysministeriön lupaa saa olla osake-enemmistöä sellaisessa osakeyhtiössä eikä vastaavaa määräämisvaltaa sellaisessa muussa yrityksessä, joka harjoittaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä. Sallittua on kuitenkin vakuutusliikkeeseen liittyvää ja sen kanalta tarkoituksenmukaista toimintaa harjoittavan yrityksen osake-enemmistön omistaminen. Tällainen niin kutsuttu sivuyhtiö voi olla esimerkiksi automaattista tietojenkäsittelyä hoitava yritys, joka pääasiallisesti palvelee vakuutusyhtiön välittömiä omia tarpeita. Vakuutusyhtiöt saavat myös omistaa asunto- ja kiinteistöyrityksiä, koska näiden omistukseen ei liity muun likeyrityksen omistukseen verrattavia riskejä.

1.2. Osakeomistusrajoitukset Ruotsin vakuutusliikelaisissa

Ruotsin vakuutusliikelain mukaan vakuutusyhtiö ei saa harjoittaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä, jollei siihen ole erityistä syytä.

Vakuutusyhtiö ei myöskään ilman vakuutus-tarkastuksen lupaa saa omistaa suurempaa määrää kotimaisten tai ulkomaisten yhtiöiden osakkeita kuin 5 prosenttia kaikkien osakkeiden äänimäärästä. Säännöstä ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiön osakkeisiin tai osuuksiin eikä sellaisen juridisen yhteisön osakkeisiin tai osuuksiin, jonka pääasiallinen toiminta perustuu vakuutusyhtiön osakkeiden omistamiseen, keskinäisissä vakuutusyhtiöissä takuupääoman lisäämiseen, vakuutusyhtiön kiinteistöjen hallintaan tai vakuutusyhtiön avustamiseen liikkeen harjoittamisessa.

Vakuutustarkastus voi antaa luvan poiketa säädetystä omistusrajasta. Lupa voidaan asettaa ehtoja, joita viranomaiset kussakin erityistapauksessa vaativat. Jos vakuutustarkastus puhtaasti pääomasijoitustarkoituksessa on antanut luvan suurempaan osakeomistukseen, on vakuutustarkastus yleensä vaatinut, että omistusosuus laskee 5 prosenttiin niin pian, kun se voi haitatta tapahtua.

Jos vakuutusyhtiö kuuluu konserniin, sovelletaan rajoitussäännöstä myös konserniin. Vakuutustarkastus voi lisäksi määrätä, että konsernisäännöksiä sovelletaan kokonaan tai osittain sellaisiin vakuutusyhtiöihin, jotka eivät lain mukaan muodosta konsernia, mutta joilla on pääasiallisesti yhteinen hallinto ja yritysjohto. Normaalisti rajoitussäännöstä sovelletaan myös näihin niin kutsuttuihin epäaitoihin konserneihin.

2. Ehdotetut muutokset ja muutostarpeen syyt

2.1. Muutoksen syyt

Voimassa oleva vakuutusyhtiölainsäädäntö rajoittaa vakuutusyhtiön omistusosuuden enintään 50 prosenttiin muuta kuin vakuutustoimintaa harjoittavan yhteisön osakepääomasta. Kuitenkin 50 prosenttia pienemmälläkin osuudella voi saavuttaa määräämisvallan yhtiössä. Etenkin suuryhtiöiden omistus on yleensä jakautuneena pieniin osiin ja, koska yhtiökokouksissa on usein edustettuna vain pieni osa osakkaista eikä äänivallan käytölle osakeyhtiössä ole rajoituksia, suhteellisen

pienelläkin osakeosuudella voi yhtiökokouksessa saavuttaa huomattavan äänivallan.

Suurosakkaan tai määräämisvallan omaavan osakkaan asema ei välttämättä ole vakuutusyhtiölle suotavaa. Tällöin vakuutusyhtiö saattaa sitoutua vieraan toiminnan harjoittamiseen ja vakuutustoimintaan kuulumattomien taloudellisten riskien ottamiseen. Yritykseen saatetaan myös joutua sijoittamaan yhä lisää pääomaa entisten sijoitusten turvaamiseksi, tai muut rahoittajat voivat vaatia suurosakkaan kantavan oman osuutensa yhtiön rahoitustarpeesta. Vakuutusyhtiölaissa ei suoranaisesti ole rajoitettu vakuutusyhtiön yhteen kohteeseen sijoittamien varojen määrää. Suuri osakeomistus voi helposti johtaa suureen luotonantoon ja siten ehkä näennäisesti turvaavista vakuuksista huolimatta vakuutusyhtiön kannalta vaaralliseen sijoitusriskien kasaantumiseen.

Vakuutusyhtiön sijoitustoiminnan turvaavuuden lisäksi vakuutusyhtiöiden osakeomistukseen liittyy myös mahdollisuus omistuksen ja taloudellisen päätöksenteon haitalliseen keskittymiseen. Pörssi-yhtiöiden kaikista osakkeista vakuutusyhtiöt omistivat vuoden 1984 lopussa noin 12,5 prosenttia. Osuus on viime vuosina jonkin verran noussut. Neljässä pörssi-yhtiössä vakuutusyhtiön ja sen konserniin kuuluvien yhtiöiden yhteinen osuus omistettavan yhtiön osakepääomasta oli yli 20 prosenttia enimmillään noin 35 prosenttia. Vakuutusyhtiöiden omistamien osakkeiden äänimäärät noudattelevat yleensä omistusosuuksia. Markkamääräisesti osakeomistus oli kirjanpitoarvoltaan noin 2 miljardia markkaa, joka oli vakuutusyhtiöiden koko sijoitusomaisuudesta, 49,1 miljardista markasta, noin 4 prosenttia. Vuositaitin osakkeisiin sijoitetaan 3—5 prosenttia vakuutusyhtiöiden uusien sijoitusten määrästä.

Vakuutusyhtiöiden nykyinen osakeomistus muulla toimialalla toimivissa yrityksissä on vakuutusyhtiöiden koko sijoitustoiminnan kannalta vielä vähäinen. Suomen osakemarkkinoiden suppeus, vakuutusyhtiöiden sijoitustoiminnan laajuus ja nykyinen 50 prosentin enimmäisosuus tekevät kuitenkin mahdolliseksi merkittävän osakeomistuksen laajentumisen. Tämä, yhdessä vakuutustoiminnan viimeaikaisen keskittymisen kanssa, voisi johtaa liialliseen omistuksen ja taloudellisen päätöksenteon keskittymiseen ja vakuutusyhtiön sijoitustoiminnan riskien kasvuun, jollei rajoitaviin toimenpiteisiin ryhdyttäisi.

Taloudellisen päätösvallan keskittymiseen liittyy myös kysymys vakuutusyhtiöiden ja muiden rahoittajien edustajien osallistumisesta rahoitta-

miensa yritysten hallintoon. Rahoitettavan yrityksen taloudellisen kehityksen seuraamiseen riittää vakuutusyhtiön edustajan toimiminen yrityksen hallintoneuvostossa tai sen tilintarkastajana. Vakuutusyhtiön edustajan osallistuminen rahoitettavan yrityksen hallintoon tätä kiinteämmin olisi perusteltua ainoastaan poikkeustapauksissa kuten esimerkiksi yritystä tervehdytettäessä.

2.2. Ehdotetut muutokset

Nykyistä 50 prosentin enimmäisomistusosuutta ehdotetaan alennettavaksi siten, että vakuutusyhtiö voisi ilman sosiaali- ja terveysministeriön lupaa omistaa muuta kuin vakuutustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita enintään 20 prosenttia yrityksen osakepääomasta. Alempaa rajaa ei ole katsottu perustelluksi, koska Suomessa yritysten on melko vaikeaa hankkia riskipääomaa. Tämän vuoksi vakuutusyhtiöiden mahdollisuus kohtuulliseen osakeomistukseen ja jatkuvaan osakehankintaan on tarpeellista yritysten oman pääoman saatavuuden turvaamiseksi. Vakuutus toiminnan sijoitusriskien kannaltakaan ei pidetä tarpeellisena asettaa suomalaisille vakuutusyhtiöille niin alhaisia rajoituksia kuin esimerkiksi Ruotsissa on voimassa. Ehdotettu 20 prosentin raja vastaa myös kansainvälisissä kirjanpitosuosituksissa omaksuttua käytäntöä, jonka mukaan tätä rajaa suurempien omistussuosuksien katsotaan antavan niin suuren vaikutusvallan, että omistettu yritys on tällöin otettava tulosaikutteisesti mukaan omistajayrityksen tilinpäätökseen.

Koska osakeyhtiölain (734/78) mukaan yhtiön osakkeet voivat yhtiökokouksessa tuottaa erisuuruisia äänimääriä, vaikutusvalta yhtiökokouksen päätöksenteossa omistussuuden ohella on ratkaisevasti riippuvainen osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan lisäksi, että 20 prosentin rajoitus koskisi osakkeiden lukumäärän lisäksi myös niiden tuottamaa äänimäärää. Vastaavan sisältöinen säännös on voimassa olevissa pankkilajeissa.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan omistusrajoitus koskisi myös vakuutusyhtiön konsernia. Konserniin kuuluvat yhtiöt eivät siis yhteensä saisi omistaa yli 20 prosenttia osakkeista tai äänimäärästä muulla toimialalla toimivassa yrityksessä. Rajoitus koskisi myös vakuutusyhtiön sivuyhtiön omistamia sekä vakuutusyhtiön ja sen tytär- tai sivuyhtiön perustaman eläkesäätiön omistamia osakkeita ja määräämisvaltaa.

Eräissä tapauksissa vakuutusyhtiö voi olla sellaisessa suhteessa toiseen vakuutusyhtiöön tai toisiin vakuutusyhtiöihin, että ne tosiasiallisesti muodostavat konserniin verrattavan yhtiöryhmän, niin kutsutun yhteistoimintaryhmän. Vakuutusyhtiöiden yhteistoimintaryhmästä olisi kysymys esimerkiksi silloin, kun yhtiöillä on yhteinen pääkonttori ja konttoriverkosto, yhteinen toimitusjohtaja tai suurimmaksi osaksi yhteinen johto. Sen sijaan pelkkä yhteinen konttoriverkosto siinä tapauksessa, että vahinkovakuutusyhtiön konttoritila toimii myös eläkevakuutusyhtiön palvelupisteenä, ei vielä sellaisenaan tekisi yhtiöistä tämän lain tarkoittamia yhteistoimintayhtiöitä. Yhteistoimintaryhmän vakuutusyhtiöille voi olla tunnusomaista myös se, että yhtiöillä on henkilökuntaa, joka hoitaa kaikkien yhtiöiden puolesta tiettyjä toimintoja kuten esimerkiksi laskentointia ja tietojenkäsittelyä. Tällaisesta henkilöstöstä aiheutuneista kustannuksista yhtiöt normaalisti vastaavat yhdessä.

Jotta tosiasiallisesti samassa asemassa olevia yhteistoimintamuotoja kohdeltaisiin yhtiömuodosta riippumatta samalla tavalla, sosiaali- ja terveysministeriöllä tulisi olla oikeus määrätä, että 1 luvun 3 §:n 2 momentin rajoitusta vakuutusyhtiöön sovellettaessa otettaisiin huomioon myös muiden samaan yhteistoimintaryhmään kuuluvien vakuutusyhtiöiden omistamat osakkeet ja määräämisvalta muissa yrityksissä silloin kun tällaisessa yhteistoimintaryhmässä päätöksenteon keskittyneisyys ja toiminnan tuottamat edut ovat sellaiset, että niitä voidaan verrata vastaavaan tilanteeseen konserniyhtiöissä.

Jos ministeriö tämän lain voimaantulon jälkeen tekee päätöksen vakuutusyhtiöiden kuulumisesta yhteistoimintaryhmään ja jos tämän ryhmän yhteenlaskettu osakeomistus ylittää lain salliman enimmäismäärän, käytettäisiin samaa menettelyä, jota nykyisin sovelletaan esimerkiksi vakutusyhtiöiden sulautumistapauksissa. Tällöin ministeriö sulautumista koskevassa suostumuksessa tai erillisellä päätöksellä voi määrätä sallittavasta enimmäisosakeomistuksesta ja siitä ajasta, jonka kuluessa osakeomistus on saatettava lain ja ministeriön edellyttämälle tasolle.

Esityksen mukaan sosiaali- ja terveysministeriöllä olisi edelleenkin oikeus myöntää poikkeuksia laissa säädettävään omistusrajoitukseen. Poikkeuslupa voisi tulla kysymykseen esimerkiksi omistuksen tilapäisjärjestelyn yhteydessä tai vakuutusyhtiön sijoitustoimintaan läheisesti liittyvien yritysten, kuten sijoitus- tai rahoitusyhtiö-

den kohdalla, tai jos on kysymys taloudellisesti vähäisestä sijoituksesta.

Osallistuminen rahoitettavien yritysten hallintoon on selvitettävä samanaikaisesti kaikkien eri rahoittajaryhmien osalta, minkä vuoksi hallitus ei tässä vaiheessa esitä lakiin uusia säännöksiä vakuutusyhtiön edustajien osallistumisesta vieraalla toimialalla toimivan yrityksen hallintoon.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset ja voimaantulo

Esityksellä ei ole välittömiä valtiontaloudellisia vaikutuksia.

Ehdotetut säännökset eivät vaadi erityisiä valmisteluja ennen lain voimaantuloa. Tämän vuoksi ehdotettu laki tulisi saattaa voimaan ensi tilassa.

Voimaantulosäännökseen ehdotetaan otettavaksi säännös siitä, että 1 luvun 3 §:n 2 momentissa säädettyä rajoitusta vakuutusyhtiöihin sovellettaessa ne yhtiöt tai yhtiöryhmät, joiden omistussuus ylittää momentissa tarkoitetun enimmäismäärän, saisivat edelleen pitää ennen lain voimaantuloa laillisesti omistamansa osakkeet ja osuudet, mutta eivät saisi nostaa suhteellista omistus- tai määräämisvaltaosuuttaan. Lain voimaan tullessa vallitseva omistussuus ei kuitenkaan loisi jatkuvaa uutta ylärajaa sallittavalle omistussuudelle. Näin ollen, jos suhteellinen omistussuus jossain vaiheessa lain voimaantulon jälkeen on laskenut, mutta edelleen ylittää lain salliman enimmäismäärän, omistussuus ei voisi nousta uudelleen tästä alentuneesta määrästä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

vakuutusyhtiölain 1 luvun 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/79) 1 luvun 3 §:n 2 momentti ja
lisätään 1 luvun 3 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

3 §

Vakuutusyhtiö ei saa ilman sosiaali- ja terveysministeriön lupaa omistaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä harjoittavan osakeyhtiön osakepääomasta enempää kuin määrän, joka vastaa 20 prosenttia yhtiön osakepääomasta ja kaikkien osakkeiden äänimäärästä, jollei yhtiön toimintaa voida pitää vakuutusliikkeeseen liittyvänä ja tämän kannalta tarkoituksenmukaisena taikka jollei yhtiö ole asunto- tai kiinteistöyritys. Mitä edellä on sanottu osakeyhtiön osakkeista ja niiden tuottamasta äänimäärästä, sovelletaan myös vastaavaan määräämisvaltaan muussa yrityksessä. Jos vakuutusyhtiöllä on enemmän kuin puolet osakkeiden tuottamasta äänimäärästä sellaisessa osakeyhtiössä tai vastaava määräämisvalta sellaisessa muussa yrityksessä, joka harjoittaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä, käytetään mainitusta osakeyhtiöstä tai yrityksestä tässä laissa nimitystä sivuyhtiö.

Jos vakuutusyhtiö kuuluu vakuutusyhtiön konserniin, otetaan 2 momentissa säädettyä rajoitusta vakuutusyhtiöön sovellettaessa huomioon myös konserniin, kuuluvien muiden yhtiöiden omistamat osakkeet ja määräämisvalta. Vastaavasti otetaan huomioon vakuutusyhtiön sivuyhtiölle sekä vakuutusyhtiön, vakuutusyhtiön konserniin kuuluvan yhtiön ja vakuutusyhtiön sivuyhtiön perustamalle eläkesäätiölle kuuluvat osakkeet ja määräämisvalta. Jos vakuutusyhtiöllä on merkittävästi toisen vakuutusyhtiön kanssa yhteistä johtoa ja hallintoa ja jos lisäksi sen toimintaa on järjestetty yhteisesti toisen vakuutusyhtiön kanssa, sosiaali- ja terveysministeriö voi määrätä, että 2 momentin rajoitusta vakuutusyhtiöön sovellettaessa otetaan huomioon myös tällaisen muun vakuutusyhtiön omistamat osakkeet ja määräämisvalta muissa yrityksissä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

Sen estämättä, mitä 1 luvun 3 §:n 2 momentissa on säädetty, vakuutusyhtiö saa edelleen omistaa ne osakkeet tai osuudet, jotka se sai

laillisesti omistaa ennen tämän lain voimaantuloa. Jos vakuutusyhtiön omistamien osakkeiden tai osuuksien määrä tai laissa tarkoitettu määräysvalta ylittää lain voimaan tullessa laissa säädetyn enimmäismäärän, vakuutusyhtiön suhteellinen osuus omistettavan yrityksen osakkeista, osuuksista tai määräämisvallasta ei saa nousta lain voimaan tullessa olleesta määrästä. Jos vakuutus-

yhtiön osuus on lain voimaantulon jälkeen alentunut, mutta edelleen ylittää laissa säädetyn enimmäismäärän, vakuutusyhtiön suhteellinen omistusosuus ei enää saa nousta näin alentuneesta määrästä. Sosiaali- ja terveysministeriö voi hakemuksesta antaa luvan poiketa siitä, mitä tässä momentissa on säädetty.

Helsingissä 10 päivänä lokakuuta 1986

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Matti Puhakka*

Laki

vakuutusyhtiölain 1 luvun 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/79) 1 luvun 3 §:n 2 momentti ja
lisätään 1 luvun 3 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

Yleisiä säännöksiä

3 §

Vakuutusyhtiöllä ei sosiaali- ja terveysministeriön suostumuksetta saa olla osake-enemmistöä sellaisessa osakeyhtiössä eikä vastaavaa määräämisvaltaa sellaisessa muussa yrityksessä, joka harjoittaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä, jollei sen toimintaa voida pitää vakuutusliikkeeseen liittyvänä ja tämän kannalta tarkoituksenmukaisena taikka jollei se ole asunto- tai kiinteistöyrittäjä. Tällaisesta osakeyhtiöstä ja yrityksestä, joka harjoittaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä, käytetään tässä laissa nimitystä sivuyhtiö.

Vakuutusyhtiö ei saa ilman sosiaali- ja terveysministeriön lupaa omistaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä harjoittavan osakeyhtiön osakepääomasta enempää kuin määrän, joka vastaa 20 prosenttia yhtiön osakepääomasta ja kaikkien osakkeiden äänimäärästä, jollei yhtiön toimintaa voida pitää vakuutusliikkeeseen liittyvänä ja tämän kannalta tarkoituksenmukaisena taikka jollei yhtiö ole asunto- tai kiinteistöyrittäjä. Mitä edellä on sanottu osakeyhtiön osakkeista ja niiden tuottamasta äänimäärästä, sovelletaan myös vastaavaan määräämisvaltaan muussa yrityksessä. Jos vakuutusyhtiöllä on enemmän kuin puolet osakkeiden tuottamasta äänimäärästä sellaisessa osakeyhtiössä tai vastaava määräämisvalta sellaisessa muussa yrityksessä, joka harjoittaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä, käytetään mainitusta osakeyhtiöstä tai yrityksestä tässä laissa nimitystä sivuyhtiö.

Jos vakuutusyhtiö kuuluu vakuutusyhtiön konserniin, otetaan 2 momentissa säädettyä rajoitusta vakuutusyhtiöön sovellettaessa huomioon myös konserniin kuuluvien muiden yhtiöiden omistamat osakkeet ja määräämisvalta. Vastaavasti otetaan huomioon vakuutusyhtiön sivuyhtiölle sekä vakuutusyhtiön, vakuutusyhtiön konserniin kuuluvan yhtiön ja vakuutusyhtiön sivuyhtiön perustamalle eläkesäätiölle kuuluvat osakkeet ja määräämisvalta. Jos vakuutusyhtiöllä on merkittävästi toisen vakuutusyhtiön kanssa yhteistä johtoa ja hallintoa ja jos lisäksi sen toimintaa on järjestetty yhteisesti toisen vakuutusyhtiön kanssa, sosiaali- ja terveysministeriö voi määrätä, että 2 momentin rajoitusta vakuutusyhtiöön sovellettaessa ote-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

taan huomioon myös tällaisen muun vakuutusyhtiön omistamat osakkeet ja määräämisvalta muissa yrityksissä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

Sen estämättä, mitä 1 luvun 3 §:n 2 momentissa on säädetty, vakuutusyhtiö saa edelleen omistaa ne osakkeet tai osuudet, jotka se sai laillisesti omistaa ennen tämän lain voimaantuloa. Jos vakuutusyhtiön omistamien osakkeiden tai osuuksien määrä tai laissa tarkoitettu määräysvalta ylittää lain voimaan tullessa laissa säädetyn enimmäismäärän, vakuutusyhtiön suhteellinen osuus omistettavan yrityksen osakkeista, osuuksista tai määräämisvallasta ei saa nousta lain voimaan tullessa olleesta määrästä. Jos vakuutusyhtiön osuus on lain voimaantulon jälkeen alentunut, mutta edelleen ylittää laissa säädetyn enimmäismäärän, vakuutusyhtiön suhteellinen omistusosuus ei enää saa nousta näin alentuneesta määrästä. Sosiaali- ja terveysministeriö voi hakemuksesta antaa luvan poiketa siitä, mitä tässä momentissa on säädetty.
